

Anexa nr. 1 la Notificare – Lista de revendicări

I. Revendicarea principală: aplicarea întocmai în administrația publică locală a prevederilor *Legii – cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice*, respectiv:

- Art. 11 și art. 13 (1) din legea-cadru, corelate cu Anexa nr. IX, litera C din legea-cadru, fără limitarea impusă prin art. I alin. (2) și (6) din Ordonanța de urgență nr. 115/2023
- Art. 164 din Codul muncii
- Hotărârea Guvernului nr. 900/2023

II. Revendicări subsecvente, strâns legate de asigurarea condițiilor pentru îndeplinirea punctului I, precum și din perspectiva asigurării durabile a resurselor necesare:

I) Adoptarea de urgență a noii legi a salarizării, în concordanță cu angajamentele României din PNRR, respectiv:

Poziția 420 - Jalon

Reforma 4. Dezvoltarea unui sistem de salarizare echitabil și unitar în sectorul public

Denumire jalon: Intrarea în vigoare a noului cadru juridic privind remunerarea funcționarilor publici (Legea privind salarizarea unitară):

„Noua lege privind remunerarea funcționarilor publici (*Legea privind salarizarea unitară*) va stabili o metodologie unitară de calcul în scopul de a spori echitatea salarizării în sectorul bugetar (aplicarea principiului plății egale pentru muncă de valoare egală), de a asigura tratamentul nediscriminatoriu în stabilirea sporurilor și corelarea performanțelor cu salariul plătit.

Metodologia propusă pentru recalcularea salariilor va fi sustenabilă din punct de vedere bugetar și se va baza pe:

- revizuirea coeficienților de ierarhizare pentru fiecare familie ocupațională de funcții bugetare;

- reintroducerea unor grile de salarizare pentru administrația locală, corespunzătoare funcțiilor publice și funcțiilor contractuale;

- revizuirea sistemului de acordare a sporurilor și plafonarea sumei sporurilor la 20 % din salariul de bază.

Noul cadru juridic va fi pus în aplicare în același timp pentru toate categoriile profesionale, pentru a se evita apariția unor noi dezechilibre în sistemul de salarizare din sectorul public.”

Învederăm faptul că, în momentul de față, ca efect al OUG nr. 115/2023, întreaga familie ocupațională „Administrație publică locală”, cu salarizarea plafonată la nivelul anului 2021, majorat cu 5%, este discriminată în raport cu toate celelalte familii ocupaționale bugetare, salarizate potrivit anexelor I-VIII din legea-cadru, cel puțin la nivelul prevăzut pentru anul 2022, majorat cu 5%, iar unele dintre acestea cu mult mai mult decât atât.

În noua lege a salarizării, cerem *preluarea propunerilor înaintate Ministerului Muncii și Solidarității Sociale de către Asociația Comunelor din România*, cu nr. 262/2 august 2023, prin documentul intitulat „*Decalogul salarizării la nivelul specific comunelor*”, document atașat prezentei liste de revendicări.

2) Reformarea sistemului de finanțare a bugetelor locale, pentru respectarea Articolului 9 al Cartei Europene a Autonomiei Locale, adoptată la Strasbourg în 15 octombrie 1985 și ratificată de către România prin Legea nr. 199/1997.

În momentul de față, în ansamblul său, **administrația publică locală este poziționată într-o subfinanțare cronică și sistematică**, sistemul de finanțare fiind anacronic și lipsit de coerență, autoritățile publice locale fiind în imposibilitatea de a-și îndeplini atribuțiile și competențele prevăzute de Constituție și de lege, situație care are impact negativ și în privința salarizării.

Potrivit articolului 9 din Cartă:

Resursele financiare ale autorităților administrației publice locale

1. În cadrul politicii economice naționale, **autoritățile administrației publice locale au dreptul la resurse proprii, suficiente**, de care pot dispune în mod liber în exercitarea atribuțiilor lor.
 2. Resursele financiare ale autorităților administrației publice locale **trebuie să fie proportionale cu competențele prevăzute de Constituție sau de lege**.
 3. Cel puțin o parte dintre resursele financiare ale autorităților administrației publice locale trebuie să provină din taxele și impozitele locale, al caror nivel acestea au competența să îl stabilească în limitele legale.
 4. Sistemele de prelevare pe care se bazează resursele de care dispun autoritățile administrației publice locale trebuie să fie de natura suficient de diversificată și evolutivă **pentru a le permite să urmeze practic, pe cât posibil, evoluția reală a costurilor exercitării competențelor acestora**.
 5. Protejarea unităților administrativ-teritoriale cu o situație mai grea din punct de vedere financiar necesită **instituirea de proceduri de egalizare financiară sau de măsuri echivalente, destinate să corecteze efectele repartitiei inegale a resurselor potențiale de finanțare, precum și a sarcinilor fiscale care le incumbă**. Asemenea proceduri sau măsuri nu trebuie să restrângă libertatea de opțiune a autorităților administrației publice locale în sfera lor de competență.
 6. Autoritățile administrației publice locale **trebuie să fie consultate, de o manieră adecvată**, asupra modalităților de repartizare a resurselor redistribuite care le revin.
 7. Subvențiile alocate unităților administrativ-teritoriale trebuie, pe cât posibil, să nu fie destinate finanțării unor proiecte specifice. **Alocarea de subvenții nu trebuie să aducă atingere libertății fundamentale a politicilor autorităților administrației publice locale în domeniul lor de competență**.
 8. În scopul finanțării cheltuielilor lor de investiții, autoritățile administrației publice locale trebuie să aibă acces, în conformitate cu legea, la piața națională a capitalurilor.
- 3) Potrivit sistemului actual de finanțare, ***singura sursă de venituri cu caracter cert și predictibil***, în afara impozitelor și taxelor locale, care au un volum constant și limitat (generat de masa impozabilă disponibilă la nivel național, indiferent de repartizarea acesteia pe unități administrativ-teritoriale) ***o constituie cota de 63% din impozitul pe venit, lăsată prin lege la dispoziția bugetului local, pe criteriul locului de prelevare, precum și celelalte cote redistribuite***.

Însă, prin facilitățile acordate de Guvern pentru un număr de circa 1,2 milioane de angajați din sectoarele construcției, agricultură și industrie alimentară, respectiv IT, aceștia sunt scutiți de impozit pe venit. Prin urmare, **facilitățile celor trei sectoare de activitate sunt acordate de către stat integral din buzunarul bugetelor locale, în timp ce guvernul a retras celelalte facilități care grevau asupra bugetelor administrate la nivel central!**

În timp ce 1,2 milioane de angajați din sectoarele de activitate private, susținute cu facilități „de către stat”, **nu plătesc impozitul pe venit convenit bugetelor locale**, cei circa 62.000 de salariați din administrația publică locală, la nivelul comunelor, respectiv 31.000 de salariați la nivelul orașelor, **sunt discriminați și ținuți cu salariile înghețate de 5 ani, sub pretextul veniturilor insuficiente la bugetul local!**

Sușținem menținerea facilităților, dar cu reîntregirea de la bugetul de stat, în beneficiul bugetelor locale, a echivalentului impozitului pe venit neîncasat din această cauză, cu direcționarea acestor fonduri pentru echilibrarea bugetelor locale cele mai precare, pe criteriul venit / cap de locuitor.

4) Potrivit reglementărilor actuale, **asistenții personali ai persoanelor cu handicap sunt angajați în mod obligatoriu de către unitățile administrativ-teritoriale**, care contribuie din bugetele locale cu cel puțin 10% din cheltuielile salariale ale acestora, deși obligația de a acorda sprijin persoanelor cu handicap **este o obligație a statului, potrivit art. 50 din Constituție**, și nu a autorităților locale. În execuția bugetară, pe parcursul anului, **bugetele locale susțin integral cheltuiala salarială a asistenților personali**, iar cota de cofinanțare de la bugetul statului are caracter aleatoriu și nesigur.

În condițiile în care **numărul asistenților personali ai persoanelor cu handicap este identic cu cel al salariaților din administrația publică locală, cel puțin la nivelul comunelor** (câte 62.000 din fiecare categorie) sarcina bugetară grevează direct asupra fondului de salarii, în detrimentul salariilor rezonabil convenite personalului din aparatul de specialitate al primarului.

Cerem preluarea 100% de către bugetul de stat a finanțării cheltuielilor salariale cu asistenții personali ai persoanelor cu handicap, inclusiv asigurarea ritmică și la nivelul necesar al sumelor lunare de plată, astfel încât fondul de salarii alocat din bugetul local să permită acordarea drepturilor convenite personalului din administrația publică locală, la nivelul prevăzut de legea organică și nu amputat arbitrar prin ordonanțe de urgență.

5) În mod similar punctului anterior, în considerarea prevederilor art. 47 din Constituție, potrivit cărora *Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent*, luând act și de scrisoarea deschisă a Colegiul Național al Asistenților Sociali – CNASR din data de 19 ianuarie 2024, prin care se atrage atenția asupra tratamentului salarial discriminatoriu la care sunt supuși asistenții sociali angajați în sectorul public, **cerem Guvernului și Ministerului Muncii și Solidarității Sociale să adopte un pachet coerent de măsuri prin care finanțarea asistenților sociali să fie preluată la bugetul de stat, pe baza unei grile de salarizare unitare și nediscriminatorii.**

Asistentul social trebuie să se afle **în finanțarea și coordonarea metodologică a structurilor Ministerului Muncii și Solidarității Sociale**, indiferent în ce unitate administrativ-teritorială își desfășoară activitatea, precum și **în coordonarea operativă a angajatorilor în care își desfășoară activitatea**, asigurându-se astfel aplicarea principiului subsidiarității și a competențelor partajate, care garantează performanța profesională optimă a specialiștilor din asistența socială.

6) Discuțiile și presiunile artificial induse în agenda publică, cu privire la desființarea unui număr de circa 500 de comune, pe criteriul numărului redus de locuitori, motivează această pseudo-soluție prin economiile care s-ar face pe seama indemnizației primarului și a viceprimarului, apreciate drept „sinecuri politice”, prin care partidele politice și-ar întreține clientela politică locală.

Nu intrăm pe fondul acestei dezbateri absurde, dar atenționăm asupra faptului că indiferent dacă este independent sau ales pe o listă de partid, primarul este expresia sprijinului colectivității locale și reprezintă cel mai important actor din administrația publică locală, fără de care o comunitate ar fi precum găina fără cap, lipsită de un administrator legitim al intereselor sale locale.

În schimb, susținem fără rezerve **propunerea comună a Asociației Comunelor din România, Sindicatului Național SCOR și Asociației Stabilitate, Armonie și Tradiții – SAT**, transmisă Prim-ministrului României cu nr. 44567/18.12.2023 (intrare la SGG), privind **reducerea numărului de consilieri locali cu circa 13.000 în total**, respectiv cu câte 4 locuri de consilier la fiecare UAT.

Această măsură, care aduce un impact bugetar la nivelul administrației publice locale echivalent desființării celor 500 de comune, **reprezintă o măsură care trebuie legiferată în regim de urgență**, în următoarele săptămâni, pentru a respecta cele 6 luni anterioare alegerilor locale din acest an.

Fondul de salarii economisit prin această reducere a numărului de consilieri locali reprezintă o parte a soluției pentru rezolvarea durabilă a revendicării principale, prevăzute la punctul 1.

III. Revendicări de natură profesională, privind statutului funcționarului public și protecția funcționarilor publici în privința ingerințelor de ordin politic.

1) Corpul funcționarilor publici din administrația publică locală este supus unei discriminări negative în raport cu personalul contractual, întrucât negocierea Acordului Colectiv (AC) pentru funcționarii publici este limitată strict la nivelul angajatorului și nu este permisă și la nivelul grupului de unități sau al sectorului de negociere colectivă, cum este cazul pentru Contractul Colectiv de Muncă (CCM) pentru personalul contractual.

Această discriminare se regăsește în prevederile *art. 24 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 302/2022 – normele privind încheierea și monitorizarea aplicării acordurilor colective, act normativ de nivel inferior codului administrativ*, adoptat pentru punerea în aplicarea a legii organice, dar redactat prin încălcarea prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, în sensul introducerii abuzive a restricției privind negocierea AC exclusiv la nivelul unei autorități sau instituții publice, fără a avea un temei legal în acest sens.

Astfel, potrivit art. 487 din Codul administrativ, **NU există o normă specială care să impună o astfel de eliminare expresă a dreptului de negociere colectivă la nivel de grup de unități sau de sector de negociere colectivă.**

Ulterior adoptării HG nr. 302/2022, tot Guvernul, prin Ordonanța de urgență nr. 42/24 mai 2023, a modificat art. 106 din legea dialogului social, **punând în mod nelegal**, cu încălcarea art. 13 litera a) din Legea nr. 24/2000, prin normă de trimitere, **norma inferioară de nivelul hotărârii guvernului la rang de normă de nivelul legii organice.**

Astfel, prin intermediul unor artificii normative care încalcă flagrant normele de tehnică legislativă, obligatorii potrivit Legii nr. 24/2000, Guvernul și-a acordat dreptul de a modifica legea organică (art. 106 din legea dialogului social) printr-o normă de nivel inferior (hotărâre a guvernului) care iese complet de sub controlul constituțional al legiuitorului – Parlamentul.

Pe noi nu atât încălcarea normelor de tehnică legislativă ne afectează, cât faptul că, *prin aceasta, sunt grav încălcate drepturile colective ale funcționarilor publici, de a desfășura negocieri colective la nivelul grupului de unități și al sectorului de negociere, cu reprezentarea intereselor acestora de către federația reprezentativă* la care sunt afiliate organizațiile sindicale ale căror membri sunt.

În condițiile în care, în administrația publică locală, **drepturile fundamentale ale funcționarilor publici sunt fragmentate în peste 3.000 de angajatori** (instituții și autorități publice locale) **fără posibilitatea de a fi concentrate și negociate la nivelurile superioare permise de lege** (grup de unități sau sector de negociere colectivă) această restricție nelegală, impusă prin norma de nivel inferior – hotărâre a guvernului, **afectează fondul drepturilor garantate prin art. 9 din Constituție**, care raportează dreptul de liberă asociere sindicală la limitele legii, și nu la norme de nivel inferior.

Cerem abrogarea neîntârziată a prevederilor art. 24 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 302/2022, pentru a reda funcționarilor publici dreptul real de a se asocia în sindicate și federații sindicale reprezentative la nivelul grupurilor de unități sau al sectorului de negociere colectivă, în vederea apărării drepturilor și intereselor profesionale, economice și sociale ale lor, la aceste niveluri.

2) Comunitatea funcționarilor publici din administrația publică locală a luat act cu consternare de *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ*, înregistrată la Senat sub nr. **B694/2023**.

În total contrast cu spiritul și caracterul profesionist al reglementărilor introduse în statutul funcționarilor publici prin Ordonanța de urgență nr. 128/2023 - în strânsă corelație cu angajamentele asumate de România prin PNRR, inițiatorii propunerii legislative intenționează să demoleze orice umbră de respect la adresa carierei funcționarilor publici, **urmărind exclusiv introducerea unui control politic generalizat asupra acestora**, sub amenințarea perpetuă a destituirii din funcție pentru funcționarii publici care nu răspund cu supunere la comenzile politice.

Fiind evidentă inadecvarea totală a acestei propuneri, așa cum rezultă și din avizele emise de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, Consiliul Economico-Social și Consiliul Legislativ, cerem Guvernului adoptarea de îndată a unui punct de vedere negativ, prin care să nu susțină adoptarea acesteia în Parlament, pentru a nu escalada într-un alt conflict social major.